

Concept

Regeling van de Minister van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie van , houdende uitvoering van het Warmtebesluit (Warmteregeling)

De Minister van Economische Zaken,
Gelet op de artikelen 3, tweede lid, 4, vierde lid, en 11, tweede lid, van het Warmtebesluit;

Besluit:

§ 1. Begripsbepalingen

Artikel 1

In deze regeling wordt verstaan onder:

- a. wet: de Warmtewet;
- b. maximumprijs: de prijs die de raad van bestuur van de mededingingsautoriteit op grond van artikel 5, eerste lid, van de wet vaststelt.

§ 2. Vaste kosten

Artikel 2

1. Voor het vaststellen van de maximumprijs wordt bij het berekenen van het verschil in gebruikskosten uitgegaan van;
  - a. een aanschafwaarde van een cv-ketel van: € 2.474,
  - b. een gemiddelde levensduur van een cv-ketel van 15 jaar,
  - c. een gemiddelde resterende levensduur van een cv-ketel van 7,5 jaar,
  - d. jaarlijkse onderhoudskosten van een cv-ketel van 141 euro,
  - e. een aanschafwaarde van een warmtewisselaar van: € 2.243,
  - f. een reële vermogenskostenvoet gebaseerd op de laatst bekende heffingsrente die door het Ministerie van Financiën is vastgesteld,
  - g. een gemiddelde levensduur van een warmtewisselaar van 15 jaar,
  - h. een gemiddelde resterende levensduur van een warmtewisselaar van 7,5 jaar,
  - i. jaarlijkse onderhoudskosten van een warmtewisselaar van 40 euro,
  - j. de meetkosten op basis van het gewogen gemiddelde van de meettarieven voor G6 aansluitingen van de gasmeter van de netbeheerders van de gastransportnetten niet zijnde de netbeheerder van het landelijk gastransportnet, voor het jaar t.
  - k. jaarlijkse meerkosten van elektrisch koken van 50 euro.
2. Voor de in dit artikel genoemde bedragen geldt het jaar 2009 als referentiejaar en worden deze bedragen voor latere jaren gecorrigeerd voor de relatieve wijziging van de consumentenprijsindex.

§ 3. Variabele kosten

Artikel 3

Bij de bepaling van de energetische waarde van aardgasgebruik in de gaswoning wordt gebruik gemaakt van de volgende factoren:

- a. warmtevraag voor ruimteverwarming als deel van de totale warmtevraag (VR), dat wordt vastgesteld op 0,79;

- b. warmtevraag voor warm tapwater als deel van de totale warmtevraag (VT), dat wordt vastgesteld op 0,21;
- c. leidingverlies bij ruimteverwarming (LVR), dat wordt vastgesteld op 0,05;
- d. leidingverlies bij tapwater (LVT), dat wordt vastgesteld op 0,10;
- e. gemiddeld opwekkendement voor ruimteverwarming (η_{ruimte}), dat wordt vastgesteld op 0,90;
- f. gemiddeld warm tapwater rendement (η_{tap}), dat wordt vastgesteld op 0,65.

§ 4. Slotbepalingen

Artikel 4

De vergoeding die verschuldigd is op grond van artikel 20, eerste lid, van de wet voor het verlenen van een vergunning is € 1500,- en voor het verkrijgen van toestemming is € 500,-.

Artikel 5

Deze regeling treedt in werking met ingang van PM.

Artikel 6

Deze regeling wordt aangehaald als: Warmteregeling.

Deze regeling zal met de toelichting in de Staatscourant worden geplaatst.

's-Gravenhage,

De Minister van Economische Zaken,

TOELICHTING

§ 1. Inleiding

In deze ministeriële regeling wordt uitvoering gegeven aan artikelen 3 en 4 van het Warmtebesluit dat de elementen en wijze van berekening beschrijft voor de maximum (of NMDA-) prijs. Artikel 3, tweede lid, van dat besluit delegeert de bevoegdheid tot het stellen van nadere regels omtrent de vaste kosten naar ministeriële regeling. Artikel 4, vierde lid delegeert regels met betrekking tot de variabele kosten en de vaststelling van het brandstofrendement. In de volgende twee paragrafen wordt nader ingegaan op de vaste en variabele kosten.

In deze regeling wordt de referentiewaarde vastgesteld voor aan aantal factoren die benodigd zijn bij de bepaling van de maximumprijs van warmte. Deze referentiewaarden worden bij MR vastgesteld omdat de hoogte ervan kan veranderen in de tijd, bijvoorbeeld door de invloed van technologische ontwikkelingen. Wanneer hiertoe aanleiding is, kan er een nieuwe indexering plaatsvinden van deze referentiewaarden. Een dergelijke indexering vindt in elk geval elke vier jaar, naar aanleiding van de periodieke evaluatie van de wet, plaats. Bij de vaststelling van de referentiewaarden in de onderhavige regeling is gebruik gemaakt van onafhankelijke bronnen en rapporten van externe adviseurs.

§ 2. Vaste kosten

De vaste kosten worden bepaald met gebruikmaking van de formule die is opgenomen in artikel 3, eerste lid van het Warmtebesluit. Een onderdeel van deze formule is het verschil in gebruikskosten bij het gebruik van gas als energiebron en bij het gebruik van warmte als energiebron. Onderdeel van deze gebruikskosten zijn de kapitaalslasten van een cv-ketel, waarvoor vaststelling van een aantal factoren benodigd is. Ten eerste is de referentie voor de aanschafprijs van een cv-ketel vastgesteld op een bedrag van € 2.474. Ten behoeve van de vaststelling van deze referentieprijs heeft een second opinion plaatsgevonden op de in de rapporten van Royal Haskoning en TNO genoemde prijzen voor cv-ketels. Hieruit blijkt dat de meest geschikte referentiewaarde voor de aanschaf van een cv-ketel uitkomt op 2.097 euro exclusief BTW ofwel 2.474 inclusief BTW. Deze second opinion is uitgevoerd door Deerns Raadgevend Ingenieurs. De kosten van een warmtewisselaar zijn vastgesteld op een bedrag van € 2.243. Deze referentieprijs is eveneens tot stand gekomen op basis van een analyse van Deerns Raadgevend Ingenieurs. De gemiddelde levensduur van een warmtewisselaar en een cv-ketel is vastgesteld op 15 jaar. Ten behoeve van de bepaling van de vermogensvergoeding is de gemiddelde resterende levensduur van een warmtewisselaar en een cv-ketel vastgesteld op de helft van de totale levensduur van respectievelijk een warmtewisselaar en een cv-ketel. De referentie voor de jaarlijkse onderhoudskosten van een cv-ketel is vastgesteld op 141 euro inclusief BTW en is gebaseerd op een jaarlijkse allesomvattend onderhoudscontract. De referentie voor het onderhoud van een warmtewisselaar is vastgesteld op 40 euro inclusief BTW en is gebaseerd op informatie van warmteleveranciers. De jaarlijkse kosten van de warmtemeter zijn gelijk gesteld aan de meetkosten op basis van het gewogen gemiddelde van de meettarieven voor G6-aansluitingen waarvan de maximale hoogte door de NMa wordt vastgesteld. Conform de bestaande reguleringsmethodiek van de NMa worden de kapitaalslasten bepaald door de afschrijvingslasten op basis van een lineaire afschrijving te vermeerderen met een vermogensvergoeding op basis van een door de NMa vast te stellen reële vermogenskostenvoet die is gebaseerd op de laatst bekende heffingsrente die door het Ministerie van Financiën is vastgesteld. Hoewel deze heffingsrente een kortere looptijd heeft dan de investeringen, leidt dit tot een juiste indicatie van de kapitaalslasten omdat herfinanciering in het dagelijkse kapitaalverkeer gebruikelijk. Hierdoor kan aansluiting worden gezocht bij de vaststelling van de jaarlijkse maximumprijs.

Een andere factor bij het verschil in gebruikskosten, die in de formule is betrokken, is het elektrisch koken. Op een warmtenet aangesloten verbruikers hebben doorgaans niet de beschikking over een gasaansluiting en zijn zodoende aangewezen op elektrisch koken, hetgeen extra kosten met zich meebrengt. Ter compensatie van deze extra kosten is de correctiefactor K_e opgenomen. Deze correctiefactor K_e geeft een korting op het vastrecht ter grootte van een forfaitair bedrag van €50,00. Dit bedrag is gebaseerd op het kostenverschil tussen koken op gas en koken op elektriciteit. Bij een gemiddeld gasverbruik voor koken van 40 m³ en een tarief van €0,55 per m³ betaalt men ca. €22,00 per jaar voor koken op gas. Bij een gemiddeld gebruik van 352 kWh en een tarief van €0,20 per kWh bedragen de kosten hiervan ca. €70,40. Bij benadering is het kostenverschil tussen koken op elektriciteit en koken op gas daarmee ongeveer €50,00.

§ 3. Variabele kosten

De variabele kosten worden bepaald met gebruikmaking van de formule die is opgenomen in artikel 4, eerste, tweede en derde lid van het Warmtebesluit. Een belangrijk element in deze formule is de brandstofrendement van de warmteproductie. Dit brandstofrendement kan worden beïnvloed door verschillende factoren. Een element dat in elk geval bepalend is voor het brandstofrendement, is de energetische waarde van het aardgasgebruik in de gaswoning. De energetische waarde van het aardgasgebruik in een gaswoning hangt af van twee factoren; de verhouding tussen warmte die wordt opgewekt voor tapwater en voor ruimteverwarming en de leidingverliezen.

Ten behoeve van de bepaling van de verhouding tussen ruimteverwarming en tapwater is, op basis van gegevens voor het jaar 2007 uit het Basisonderzoek Warmte Kleinverbruik van EnergieNed, uitgegaan van een gemiddelde jaarlijkse warmtevraag van 34,2 GJ en een gemiddelde jaarlijkse vraag voor tapwater van 7,2 GJ. De vraag naar warmte voor ruimteverwarming maakt derhalve gemiddeld 79% uit van de totale warmtevraag en de vraag naar warm tapwater 21%.

Bij de vaststelling van het rendement voor ruimteverwarming en van het taprendement is gebruik gemaakt van de analyse van Haskoning. Het gemiddelde rendement voor ruimteverwarming is vastgesteld op 90%. Bij de bepaling van dit rendement is een temperatuurcorrectie aangebracht. Reden hiervoor is dat indien alleen een woonvertrek wordt verwarmd of niet alle radiatoren worden opengezet, de ketel wordt gedwongen op een hogere temperatuur te werken waardoor het hoge rendement dat de ketel in principe zou kunnen halen (96,3%) niet wordt bereikt.

Voor de bepaling van het rendement voor tapwater wordt uitgegaan van een combitoestel omdat dit het meest gebruikt wordt. Haskoning gebruikt voor de vaststelling van het taprendement een gemiddelde van wat er aan Gaskeur certificaten bekend is en komt uit op een rendement voor tapwater van ruim 65%.

Bij de bepaling van het leidingverlies wordt ervan uitgegaan dat de absolute waarde van dit verlies een bescheiden rol speelt, omdat de ketel niet in de meterkast staat. Het leidingverlies bij ruimteverwarming is vastgesteld op 5% en bij tapwater op 10%.

De Minister van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie,